

ПРОМІНЬ СОНЦЯ

Може, журналістика - це моє?

Дуже приємно опинитися в числі лідерів медіаосвітнього процесу Запорізького НВК № 19, приємно отримувати нагороди.

Можливо, саме ці уміння — уміння помічати важливі події, висвітлювати їх, об'єднувати навколо себе людей—стануть в нагоді нам. Адже ми, дев'ятикласники, стоїмо перед вибором майбутньої професії.

Нещодавно з української літератури ми вивчали твори Г. Сковороди. Цей мудрий філософ ще в 18 столітті пропагував ідею “сродної праці”. В чому суть цієї ідеї?

Г. Сковорода вважав, що людині слід пізнати себе для того, щоб виявити здібності, закладені в неї самою природою, усвідомити свої фізичні й розумові можливості та особливості характеру. Це дасть змогу обрати відповідний рід трудової діяльності - “сродну працю”. Трудитися слід для того, щоб забезпечити свої духовні й тілесні потреби і давати користь суспільству. “Несродна праця” руйнує совість, робить людину аморальною, завдає великої шкоди суспільству. Певні обдарування і покликання має кожний. Потрібно лише пізнати себе й вибрати “сродну працю”, це принесе щастя.

Проте самого обдарування недостатньо для успішної трудової діяльності: його потрібно розвинути, посилити набуттям потрібних знань, умінь і навичок.

Одним словом, треба зрозуміти самого себе: чим тебе обдарувала

природа, в якій галузі освіти ти маєш кращі знання і до чого “лежить” твоя душа. Адже доросла людина більшу частину свого життя проводить на роботі, і від того подобається чи не подобається вам ваша діяльність, так і будете почуватися—щасливою чи нещасливою людиною.

Я теж часто думаю: яку ж професію мені обрати? Може, журналістика це моє? Тож почала шукати в інтернеті інформацію про цю професію. Ось одна з них.

«Журналістика - одна з найцікавіших професій, жоден інший різновид людської діяльності не дає такої можливості для самореалізації. Це одна з найбільш публічних професій, яка дозволяє максимально швидко з найменшими витратами зробити з себе “зірку”, не залежно від когось іншого. Журналіст - це людина яка працює “сама на себе” і, на відміну від інших професій, має можливість отримувати подвійну зарплатню (ставку і гонорари). Попри особисті амбіції журналіст завжди пам'ятає для кого він працює - для суспільства. І саме соціальний зміст його професії робить його популярним у мільйонній аудиторії. Журналісту завжди болить “несправедливість”, “кривда”, “обман” ... і саме з цими явищами він завжди бореться. Журналіст - це, мабуть, один з найбільш розумних і обізнаних людей, таке враження, що він знає все і про все. Він може розповісти і зацікавити, навчити й розтлумачити, він може виховати й

розважити. Журналіст - це друг і порадник, охоронець і герой, автор та ведучий....

Тест на профпридатність

Якщо, ти комунікабельний і креативний, тебе цікавлять події сучасного, ти схильний до аналізу, вправно володієш словом і фіксуєш життєвий вир на плівку фотоапарату, відеокамери чи диктофона, то твій професійний шлях має бути пов'язаний з журналістикою!!!

Професійні ознаки:

- з математикою і хімією не складається, та й взагалі її не любиш!!!
- знаєш все про своїх друзів і однокласників, інколи ти, навіть, не хочеш знати, а інформація наче притягується;
- мрієш, щоб твоє хобі співпадало з професією;
- мрієш подорожувати;
- мрієш побачити себе по телевізору;
- хочеш спілкуватися з президентом, зірками шоу-бізнесу та спорту;
- любиш екстремальні види спорту;
- подобається ловити життя на фотокамеру;
- вважаєш, що ти комунікабельний і маєш особисту харизму...
Діагноз зрозумілий -

Ти Журналіст!»

http://virtuni.education.zp.ua/info_cpui

О, це, схоже, про мене! Тест, звичайно, дещо з гумором. Але, як кажуть, в кожній усмішці є доля правди. Тож вивчайте себе!

Даша Литовченко

Запорізький навчально-виховний комплекс № 19

Періодичне видання
9-А класу
Листопад 2020

Засновник:

колектив 9-А класу

Головний редактор:

Харенко Т.І

Заступник головного редактора: Корнієнко Валерія

Кореспонденти: Корабльова Тіліна, Литовченко Дар'я

Фотографи: Корабльова Тіліна,

Верстальник Корнієнко Валерія

Модератор електронної версії: Корнієнко Валерія

В цьому випуску:

Може, журналістика—це моє? 1

Галопом по Європах 2-3

Толерантність—це повага 3

Історія нас горем вчить 4

"Галопом по Європах"

Повертаємося знову до цієї рубрики. Адже любителів подорожувати багато, але під час карантину це стало неможливим. Тому вирушаємо в подорож віртуально. І сьогодні відвідуємо Харків.

Харків – місто-мільйонник, промисловий гігант і культурний центр Слобожанщини, що побував свого часу першою столицею України. Гучний і стрімкий, він володіє неповторним характером. З Харковом варто познайомитися, і робити це потрібно не поспішаючи – розмірено, але впевнено. Це місто просторих площ, широких проспектів, масштабних споруд. В його межах течуть дев'ять річок, найбільші з яких – Харків і Лопань.

Назва міста Харків походить найправдоподібніше від р. Харків, хоча російський історик М. Арістов пов'язує місто з давнім полівцьким поселенням Шарукань в околиці сучасного Харкова. Слід відкинути, як продукт народної етимології, й переказ, за яким назва Харків походить від одного з перших поселенців – козака Харка.

Цікаві місця

Це місто одне з найкрасивіших в Україні. Відправившись сюди на вихідні, ви точно не нудьгуватимете. Тут дивним чином поєднуються старовинна архітектура та сучасні новобудови, а також парки, незвичайні пам'ятники, канатна дорога для любителів екстриму та багато іншого.

Канатна дорога

Знаменита харківська канатна дорога – це прогулянка і транспортна система, яка пов'язує вулицю Сумську (в районі парку імені Горького) з мікрорайоном Павлово Поле (в районі Саржиного Яру). Її довжина майже 1,5 кілометра, а найвища точка близько 30 метрів. Тривалість п'ятьох хвилин. Відмінний спосіб цікаво і незвично познайомитися з містом.

Парк Горького

Це головний парк Харкова, який займає площу понад 130 га. Це головне місце для відпочинку всіх жителів і гостей міста. Хочете спокійно погуляти або покататися на атракціонах, поїсти морозиво і випити смачну каву у вуличній кав'ярні – тоді неодмінно загляньте сюди.

Сад Шевченка

Це міський парк, розташований в самому центрі Харкова (знаходиться поруч зі станцією метро "Університет"). Сад був закладений в 1804-1805 роках Василем Назаровичем Каразіним – засновником Харківського університету.

В саду знаходиться один з найвідоміших пам'ятників Тарасу Шевченку. А також пам'ятник футбольному м'ячу – встановлений у 2001 році футбольним клубом "Металіст". Цей пам'ятник є найулюбленішим монументом всіх футбольних фанатів відвідують наше місто.

Стадіон «Металіст»

"Металіст" – центральний стадіон Харкова. В основному використовується для проведення футбольних матчів, є місцем проведення домашніх матчів футбольного клубу "Металіст". Місткість стадіону після реконструкції: 38633 глядачів. Стадіон-учасник чемпіонату Європи з футболу 2012.

Зоопарк

Цей найстаріший в Україні зоопарк був відкритий в 1896. Знаходиться він в саду Шевченка.

Перед війною в зоопарку налічувалося понад п'ять тисяч тварин. Сьогодні дев'ятнадцять тварин з Червоної книги живуть в Харківському зоопарку. Тут же ви можете побачити тваринний світ у всій його різноманітності.

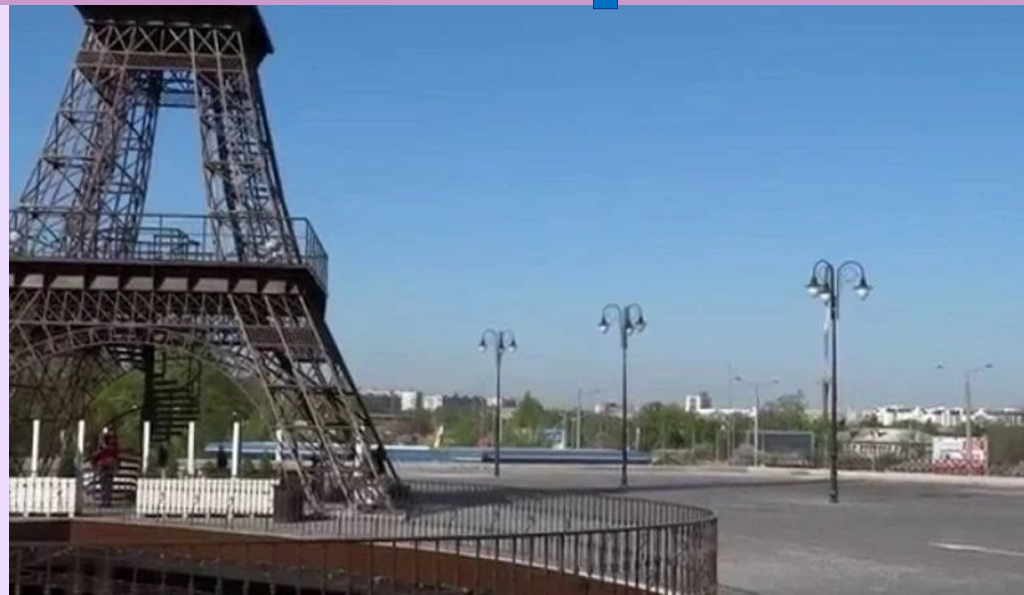

"Галопом по Європах"

Толерантність—
це повага

Французький бульвар

У цьому місці харків'яни відпочивають цілий рік. Адже крім безлічі магазинів, тут розташовані заклади, фуд-корт, кінотеатр, льодовий каток і інші розваги. А тепер ще й з'явився Літопарк. Що може бути романтичніше, ніж вечеряти під відкритим небом на тлі Ейфелевої вежі (а може і зовсім на ній), та ще й під аккомпанемент популярних харківських музикантів?

Сквер

Стрілка і Набережна

Тут Вам і човнова станція, де можна орендувати водній транспорт, і кілька фургонів з кавою і морозивом, і різні заходи, і зелені галявини для пікніків і навіть кальян зі зручними пуфами – відмінне місце для побачення.

Площа Конституції

Це місце просто призначене для побачень. Принаймні, багато з них починаються саме тут. Близько 350 пар домовляються про зустріч саме коло «Круглої лавці», що на площі Конституції. А ще неподалік планують встановити камінь, який буде символізувати центр закоханості Харкова.

Міська тераса в кафе на Площі Конституції

Це справжня європейська зона відпочинку, а точніше літній майданчик, з'явилася біля метро на площі Конституції.

Тут можна комфортно відпочити після прогулянки по місту. Майданчик являє собою двоярусну платформу з дерева і м'якими сидіннями, подушками і декількома столиками. Тут гості закладу можуть насолоджуватися трапезою, спілкуватися, попиваючи улюблену каву, або читати ранкові новини.

Лопанская набережна

Набережна розташована поруч з річкою Лопань і вулицею Полтавський шлях в 10 хвилинах від станцій метро "Центральний ринок" і "Історичний музей". У 2010 році, після реконструкції, вона стала одним з улюблених місць відпочинку харків'ян. Тут же знаходиться новий підвісний міст, а також відкрита човнова станція "Стрілка".

Сподіваюсь, наша подорож вам сподобалась.

Даша Литовченко

16 листопада – Міжнародний день толерантності.

Толерантність – це насамперед чесність... Це термін, який означає, що ви терпите думки інших, навіть якщо ви не погоджуєтесь. Це мистецтво жити у світі різних людей та ідей, виявляти свою точку зору, але при цьому адекватно сприймати думки інших людей, не порушуючи їх права та свободу. Водночас толерантність – це не якісь вчинки, поблажливості чи потурання, це – здатність сприймати без агресії інший спосіб життя, поведінку, інші погляди шляхом встановлення довірливих взаємовідносин, співпраці та компромісу.

Чому зараз ця тема є актуальною? Зовсім не секрет, що зараз все більшого поширення серед молоді отримали недоброчинність, озлобленість, агресивність. Лише здоровий глузд має вирішувати, як зрозуміти поведінку інших і сприйняти їх такими як вони є. Але ми повинні виховувати і розвивати в собі цю «терпимість», бо рецепт цьому завжди один—повага!

Проте уміти чи навчитися що називається «терпіти» – справа нелегка. Змушувати себе поважати те, що абсолютно не притаманне власному світогляду, переконанням, смаку частіше призводить до байдужості, аніж до толерантності у стосунках.

Колись Вольтер заявив: «Я не згоден з тим, що ви говорите, але віддам своє життя, захищаючи ваше право висловити свою думку». Вища міра толерантності – це визнати, що є люди, які можуть думати чи діяти інакше, ніж я, і нічого з цим не поробиш, потрібно змиритися та терпіти їх «витівки».

Отже, толерантність – це миролюбність, терпимість до етичних, релігійних, політичних, конфесійних, міжособистісних розбіжностей, визнання можливості рівноправного існування «іншого». Спрощене сприйняття толерантності включає одночасно всі види, коли толерантність має місце і у висловлюваннях, і у відносинах, і в діях. Своє практичне вираження вона знаходить у витримці, самовладанні, здатності тривалий час терпіти несприятливі впливи.

<https://www.bsmu.edu.ua/blog/mene/>

Історія нас горем вчить

28 листопада, у четверту суботу місяця в Україні вшановують День пам'яті жертв голодоморів. День пам'яті був запроваджений Указом Президента України у 1998 році. У 2006 році Законом України Голодомор 1932 – 1933 років був визнаний геноцидом.

Україна внаслідок геноциду 1932 – 1933 років, масових штучних голодів 1921 – 1923 та 1946 – 1947 років втратила мільйони людських життів.

Через страшні масштаби злочину та цілеспрямовану політику тоталітарного режиму приховування правди про нього, вчені досі продовжують обговорювати точну кількість жертв Голодомору 1932 – 1933 років. Але мова йде про мільйони обірваних, вбитих страшною зброєю масового ураження – голодом – людських життів.

Цьогорічні вшанування відбуваються в особливих умовах. Людським життям загрожує пандемія коронавірусної хвороби. Запроваджені карантинні заходи вносять обмеження у проведення масових меморіальних заходів. Але ця обставина не може перешкодити гідному вшануванню пам'яті жертв Голодомору.

... історія нас горем вчить,
Щоб не забулось незабутнє.
Бо там, де пам'ять не мовчить,
Там щастям повниться майбутнє.
...Ніде нехай такого більш не буде!
Хай день новий життя несе нове.
Вклонімося низько сонцю й хлібу, люди!
В достатку Україна хай живе!

Наталія Погребняк.

ПРИЧИНА СМЕРТІ - УКРАЇНЕЦЬ

Голодомор 1932-33 років забрав життя більшої кількості українців, ніж Перша світова війна людей всіх національностей...

Понад мільйон загиблих - діти віком до 10 років. Цю страшну трагедію принесли на нашу землю московські окупанти.

Як тоді вони вбивали нас Голодомом - так сьогодні вбивають мінометами, ГРАдами і зенітними установками...

Наш священний обов'язок - пам'ять про невинно убієнних українців. Мабуть, немає в Україні родини, яку не зачепила б ця трагедія.

В суботу, 28 листопада - поставте свічку... Це найменше, що ми можемо зробити заради вічної пам'яті тих, кого забрав Голод...

